

Styrbjörn och Don Pacolito goes latino

Text: Jens Bergström Foto: Björn Udénius Hellberg

För nästan ett år sedan blev jag inbjuden att delta på "Buenos Aires Tattoo Expo II". När jag skriver detta har vi varit hemma i en dryg vecka. Vi var bara där i 8 dagar, men det var absolut värt 20 timmar på flyget, för att få se och uppleva lite av en så fantastiskt stor stad som Buenos Aires. Jag reste ihop med min kollega Björn, och vi tänkte dela med oss lite av upplevelsen med er läsare.

Jens i Art fusion-tågen tillsammans med Robbie Ice

Det kan ibland vara lite drygt, när man har för länge på sig att planera och se fram emot en resa. Jag älskar att hata känslan, som byggs upp innan en lång flygning. När man väl är på väg, så känns det så jävla gött. När man kliver ut ur terminalen på andra sidan, utan att någon grinig tullgubbe våldtagit ditt bagage, känner man sig lättad och redo för att uppleva ett nytt land.

Jens med Gaucho - Argentinas Doc Forest

Om jag ska summera första etappen på resan, så kan vi konstatera att Iberia, som vi flyger med är ett helt ok flygbolag och att flygplanet är stort som fan. Maten smakar som den luktar (skit), men personalen är trevlig och skruvkorksvinet håller hög standard som alltid. Var dock varse om att när ni flyger till Buenos Aires via Madrid, som vi gjorde, så kolla er transfer, Madrids flygplats är enorm, och man behöver många gånger ta tåg emellan gaterna. Detta kan göra en lite förvirrad, om man inte är beredd på det och det kan leda till missat flyg! Det är även smart att växla till sig US dollar innan man sticker, för det är lite bökigt att växla i B. A.

Målet för just den här resan, är att få vara med om en tatuering-upplevelse utöver det vanliga, och man hoppas alltid på att man ska träffa en massa nya sköna lirare. Nu har vi dessutom fått veta i förväg, att dom serverar det bästa köttet i världen och att Argentina har ruggigt bra vin. Tatuering, stora stekar och livets vatten, vad kan gå fel?

Enligt Internet, så kan en massa skit gå fel i Buenos Aires! Här kommer en liten lista, på saker du inte bör göra i B. A., eller i någon annan storstad.

Du Bör Inte:
Gå med en stor fet kamera på magen och se ut som en dum turist.

Jens med nöjd kund

Målning av Roger, Lunatic Tattoo Spain

Ha fett med deg i fickan (Lämna skryt bunten i safetyboxen)

Ta på dig din fetaste silver kedja och se ut som en stekare.

Ge taxichauffören en 100-sedel och hoppas på växel tillbaka

Åka till fel del av stan, bli plakatfull, tappa bort sina kompisar och ögna mc-kllens tjei i baren.

Tänker man bara till lite, så är Buenos Aires inte värre än något annat ställe. Det sker mycket personrån, så det gäller att vara lite Street smart och att hålla ihop, om man reser i grupp.

Vi har inkvarterats av våran värd Sergio Sanches (Sancast) på ett hotell mitt i city. Mässhallen som kallas "Palacio San Miguel" ligger endast två minuter bort till fots. "Palacio" är en historisk byggnad och förmodligen en av de vackraste mässhallar jag vistats i.

Vi har börjat ana att vi kanske är de enda ytisarna i stan, och jag misstänker att mina två fraser på spanska inte riktigt kommer att räcka till under helgen som kommer. Sancast har dock ordnat, så att vi inte har mindre än två privata tolkar tillhands under hela mässhelgen. Sjukt bra service om ni frågar mig! Under första mässdagen flyter allt på som sig bör. Det är stort intresse bland besökarna trots att det inte är jättemycket folk. Jag glider nöjt runt bland montrarna och presente-

Björn hävar in en tavla gjord av Coretta & Bardoba, stora artister i Argentina

rar mig, och försöker göra mig förstådd så gott det går. Engelskan är sådär hos många av tatuerna, men på nått sätt så gör man sig förstådd ändå. Efter första dagens slut så känns det som att alla känner alla, och att stämningen är på topp. Människorna här är verkligen tillmötesgående, och Björn och jag känner oss verkligen väl omhändertagna.

Som arrangemang, så tycker vi att mässan är riktigt bra. Det märks att Sancast har deltagit på många mässor. Det är Art Fusion, tävlingar och musik på agendan, och lokalen är i det närmaste perfekt. Varje dag så hålls seminarier för allmänheten om tatueringskonsten, och Sancast själv är en av föreläsarna under helgen. Detta kan man ha undringar över, men jag tycker att det är vettigt att man delar med sig av kunskaper, även till icke utövare, för att höja intresset för konsten! När det kommer till utställarna på mässan, så är standarden skyhögt. Alla stilar finns representerade och många grymma konstnärer gömmer sig bakom bordet. Som på alla mässor finns det massor av duktiga tatuereare och någon som man tycker är mindre bra. 99 % är riktigt grymma och förhoppningsvis, så hittar man några som verkligen sticker ut.

På planet ner så hamnade vi i en slummbredvid en tatuereare, Roger från Barcelona. Han driver där Lunatic Tattoo. Roger, tycker jag, sticker ut lite med sin sköna tolkning av traditionell. Hans speciella dockor ritade i traditionell anda, tyckte vi, var mycket sköna! Björn lät föreviga en på bröstet!

Förutom mässan, så kollade vi även in tattoo scenen i stan, och där hittade vi en liten turistsoas som kallades "Bond Street". En hel galleria med alternativbutiker, accessoarer,

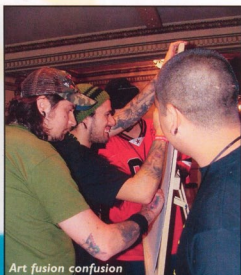

Roger med flash

coola caféer mm. Där huserade även ett gäng duktiga piercere och tatuereare. Självklart så finns det även här några tatuereare som håller ganska låg standard, men som turist var det ändå grymt praktiskt att allt var samlat under ett tak. Alla hade rikligt med foton i fönstret, så det var inget större problem att hitta de bra tatuerna och sälla bort de dåliga.

En liten dröm som jag hade innan jag åkte, var att försöka lokalisera någon riktig original old timer i B. A., och kanske få ta del av lite latinsk branschvisdom. Det är det bästa, att få sitta ned med de gamla och lyssna på sjöovär historier om den gamla tiden. I ett litet hål i väggen i gallerian, sitter det en gammal indian. Han kallas för "Gacho", och han var den första i Argentina att utföra modern elektrisk tatuering på 70 talet. Han öppnade den första tatueringstudion i Argentina 1982. En "Gacho" är för övrigt en typ av cowboy, som fångar och rider in vilda hästar. "Gachon" är en typ av nationalsymbol i Argentina, som finns avbildad lite här och där. Vår egen Gacho deltar även han på mässan, så jag får möjlighet att ställa lite frågor. Lite flyt ska man ha ibland!

Gacho berättar att han är den första utövaren i Argentina, och detta får vi även bekräftat av flera tatuereare på plats. Han har lärt sig grunderna av den eminenta Tattoo-Ole i Danmark under tidigt sjuttioital. Efter att ha varit på sjön i olika delar av Europa, så begav han sig hemåt för att tatuera på heltid. Denna dröm fick ett snabbt slut, då det visade sig att ingen känner till modern tatueringskonst, han får således

Art fusion confusion

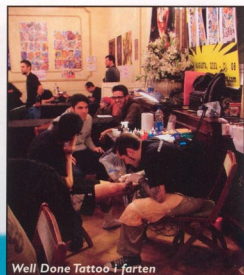
heller inga kunder.

Lesden över detta, tog han upp resandet igen och begav sig till USA och Miami. Där jobbade han i ca fem år och plockade upp mer om tatueringskonsten. Hungrig på revansch, så styrde Gacho åter kosan mot Argentina. År 1982 öppnades den första moderna tatueringstudion i Buenos Aires.

Adolfo Villafante som "Gacho" egentligen heter, berättar för oss att hans förstfödda dotter "Liz", var den första kvinnliga medlemmen i "National Tattoo Association" (USA).

Hon gick dock tragiskt bort i cancer, endast 27 år gammal. Andra tatuereare som vi pratat med, berättar för oss att hon var en jätteduktig tatuereare. Hennes sista önskan var att Gacho skulle samarbeta ihop med hennes kollega i Gachos studio, och så blev det.

Jag ställer frågan om han längtar tillbaka till livet som sjöman. Adolfo svarar att han älskar att tatuera, och att han inte ångrar att lagt kappsäcken på hyllan, men kan sakna sjömannalivet ibland. Han har inte lämnat Argentina en enda gång sedan 1982.

Well Done Tattoo + farten